

Моїй феї

Григорій Чупринка

Дзвінко роздайтеся, співи цікавії,
Линьте до Феї утіх,—
Палом Поета-Царя до Вірсавії
Весь я спалахнув на гріх.

Довго в повітрі, в рожевому мареві
Гімни лунали мої,
Танули, в'янули в вічному сяєві
Дум моїх світлих рої.

Тільки тепер уже з серця скорботного
Ллється інакший мотив —
Спів віщуна-солов'я перельотного,
Райський укоханий спів.

Стихла молитва натхненно-високая —
Пісня кохання бринить,
Фея-русалка моя чорноокая
Серце і мозок п'янить...

Силу сердечну, тобою подолану,
Я тобі, Фее, несу —
В постать божественну, мною оголену,
Втілю я вищу красу.

Давній митець до Венери Мілоської
Стільки придати не зміг
Святощів, грації, вроди дівоцької,
Скільки тобі я зберіг.

Зайві для тебе людські декорації,
Дивній цариці створінь,
Пишний всевладниці вроди і грації —
Зайвий і захист, і тінь.

Знай, не для всіх твою постать сіяючу
Сміливо я оголю —

В мрію художника, святощ вітаючи,
Я твою вроду ввіллю.

Дзвінко ж роздайтеся, співи цікавії,
Линьте до Феї утіх,—
Жару кохання до вроди Вірсавії
Бог не зазначив за гріх.